

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/508/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913219211
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6913219211.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova č. 8, IČO 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária v Bratislave, Karadžičova č. 8 proti odporcovi Y. I., narodeného XX. XX. XXXX, bytom M. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom v Banskej Bystrici, J. Kráľa č. 7, IČO : 42 309 166, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária v Banskej Bystrici, J. Kráľa č. 7, o zaplatenie 503,18 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/95/2014-42 zo dňa 3. novembra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v sume 25,82 € k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Henricha Schindlera, Advokátska kancelária v Banskej Bystrici, J. Kráľa č. 7, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy (prvostupňového) konania vo výške 85,80 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka uvedený v rozsudku v súdom určenej lehote. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže vedľajší účastník vystupoval na strane odporcu, ktorý mal úspech v konaní, okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej odvolacej lehote odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku, ktorým sa mu uložila povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Poukázal na to, že združenie musí byť spôsobilé poskytovať kvalifikovanú právnu ochranu a pomoc spotrebiteľovi bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Tvrdil, že úspešnejší účastník v spore má nárok len na trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Tvrdil, že pokiaľ nárok čiastočne okresný súd zamietol z dôvodu zistenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre nesúlad údajov uvedených v úverovej zmluve so zisteným skutkovým stavom, zamietol ho z úradnej moci bez akéhokoľvek pričinenia žalovaného, resp. vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vzhľadom na ex offo prihládanie súdom na oslabenie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy, neboli formulárové úkony vedľajšieho účastníka na strane odporcu nijako dôvodné ani účelné. Vedľajší účastník na strane odporcu svojim konaním nijako neprispel

k meritórnemu rozhodnutiu a o jeho úkonoch je možné hovoriť, že nie sú účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Poukázal aj na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 5/2013. Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku žiadal zmeniť a rozhodnúť podľa ust. § 150 ods. 2 O. s. p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov konania neprizná.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Uviedol, okrem iného, že sa vyjadril k doručenému návrhu v rozsahu, v akom považoval za potrebné tak, aby boli dôsledne bránené práva odporcu ako spotrebiteľa a bol v konaní úspešný tým, že konanie bolo voči spotrebiteľovi zastavené (pozn. odvolacieho súdu - návrh navrhovateľa bol zamietnutý). Nesporne mu vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré boli nielen účelne vynaložené, ale viedli k úspechu odporcu ako spotrebiteľa v spore. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku žiadal potvrdiť ako vecne správny a zároveň si uplatnil a vyčíslil aj trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 93 ods. 1 O. s. p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4, vety a prvej a druhej O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 348/2008 Z. z. , ktorým sa mední a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov, vstúpila do konania, ako vedľajší účastník právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa, okrem iného, považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na uvedené, vedľajší účastník na strane odporcu v súdnej veci, teda Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. , vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu. Keďže ust. § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho vyplýva, že vedľajší účastník rovnako ako ktorýkoľvek iný hlavný účastník, má jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa § 137 ods. 1 O. s. p. patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Ani samotný Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z toho dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Nie je možné stotožniť sa s tvrdením navrhovateľa, že vedľajší účastník ako spotrebiteľské združenie musí byť zo svojej podstaty schopné samostatne poskytovať právnu pomoc v súdnych konaniach. Podľa čl. 29 Ústavy SR sa právo združovať zaručuje každému a výkon tohto práva je možné obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných. Preto sa v občianskych združeniach (s výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zák. č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) môžu združovať akékoľvek subjekty práva bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to - ktoré občianske združenie vykonáva. Preto, napr. občianskeho združenie ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa môže byť tvorené napr. výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní realizovať prostredníctvom splnomocnených osôb, napr. advokáta. V prejednanom prípade došlo k zamietnutiu

návrhu navrhovateľa, a teda, v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. odporca má právo na náhradu trov konania, ktoré mu v konaní vznikli. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník na strane odporcu má rovnaké práva ako odporca, na strane ktorého v konaní vedľajší účastník vystupoval, právo na náhradu trov konania patrí aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Nie je možné súhlasiť ani s argumentom navrhovateľa, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli v konaní účelné. Práve z dôvodu kvalifikovaného podania vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľa. Rovnako sa nemožno stotožniť s názorom odvolateľa, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O. s. p., teda, vlastne, pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v neúčelnosti vynaložených trov. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania totiž prichádza do úvahy výlučne v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, t. j. aj ich účelnosť, ak však súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Aplikácia uvedeného ustanovenia nie je možná z dôvodu, že trovy konania nie sú účelné, keď platí, že účelnosť trov konania je jedným z predpokladov, aby tieto trovy mohli byť vôbec priznané. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, trovy vynaložené vedľajším účastníkom v súdenej veci považuje za účelne vynaložené. Navrhovateľ neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby sa úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrada trov konania výnimočne nepriznala podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p. a tieto dôvody nezistil ani odvolací súd.

Okresný súd rozhodol správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania, ktoré predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Vzhľadom k tomu, že výška týchto trov navrhovateľom nebola namietaná, odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu ako vecne správne potvrdil. Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 142 ods. 1 O. s. p., teda, taktiež podľa zásady úspechu v konaní, v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. Odporca a vedľajší účastník na jeho strane boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov konania. Odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne ani nevyplývajú. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby pri zastupovaní advokátom pri hodnote spolu 503,18 € v sume 17,43 € (polovica úkonu - vyjadrenie k odvolaniu) + režijný paušál 8,39 €, spolu v sume 25,82 € (viď vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, v ktorej výške si vedľajší účastník na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania aj uplatnil, a preto odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v uvedenej sume v lehote troch dní.

O povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.